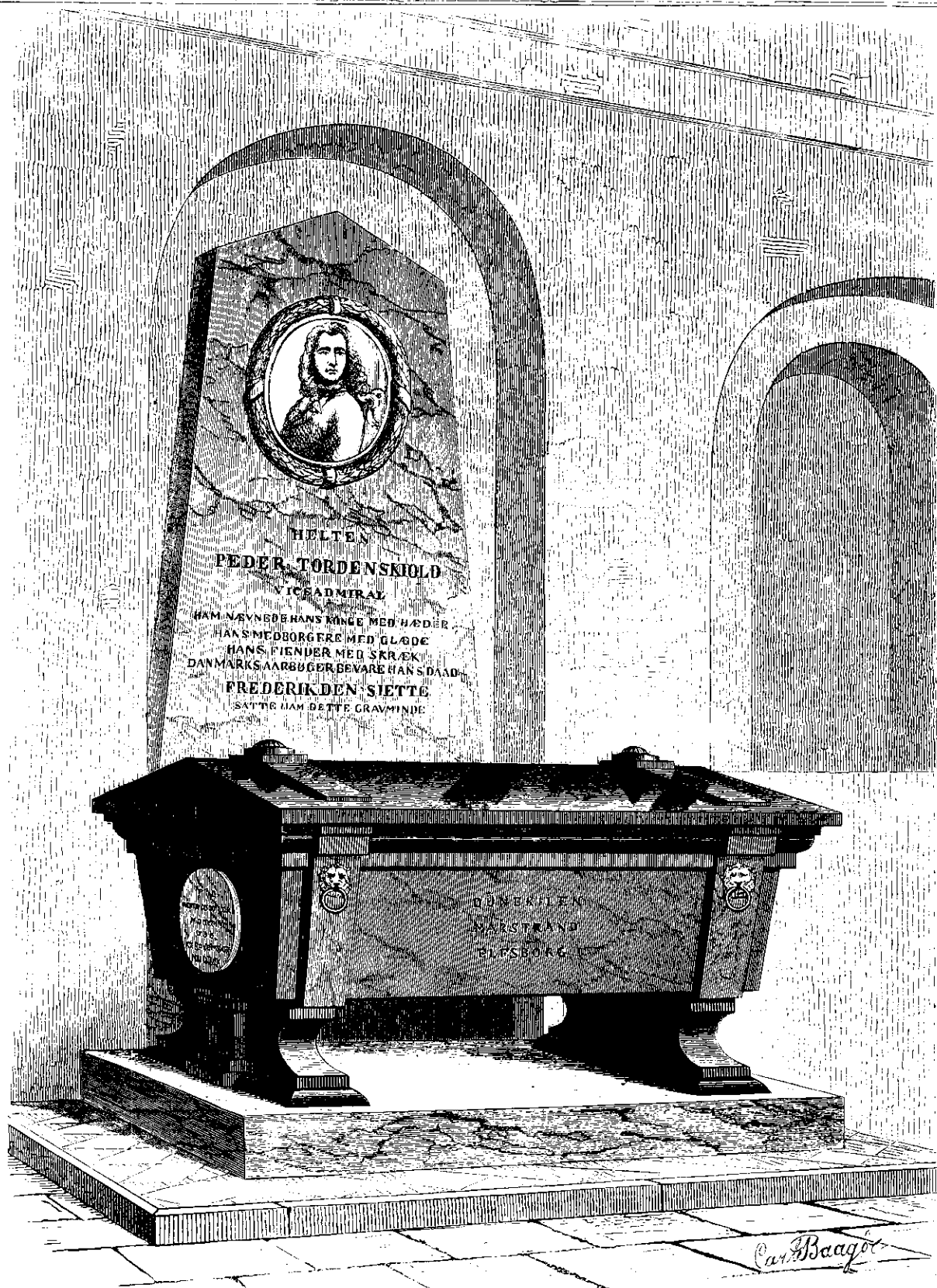

Uheld og tilfjendte ham Vren for at have handlet som brav Sømand og Officer.

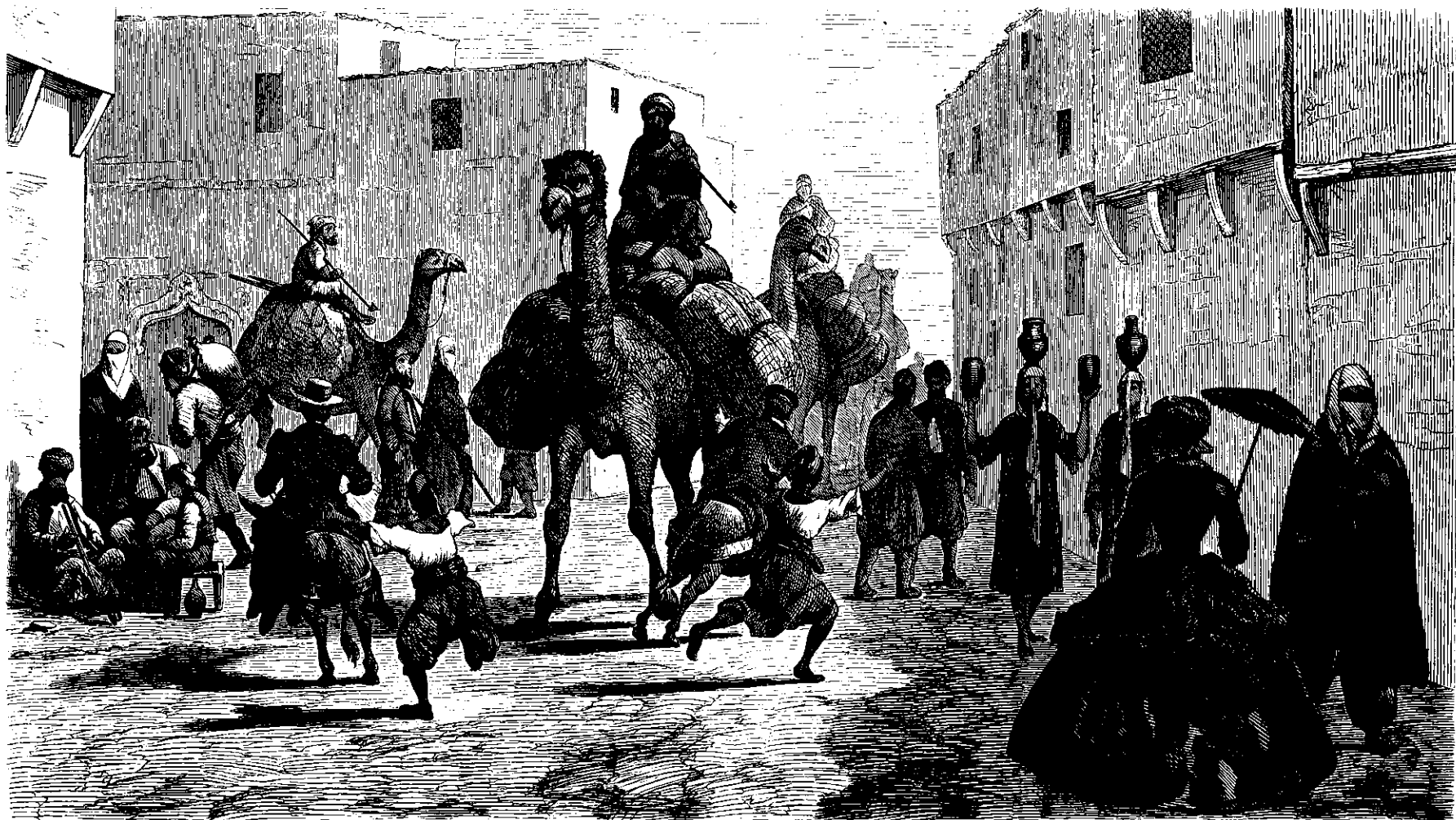
De Eventyr om Tordensfjolds Liv, som fortælles fra denne Periode, ville vi bedømme efter deres Værd. Han var bleven Folkets Mand, Digternes Helt, de svenste Ammers Strømmebilled, og de raske Begivenheder, de dristige Tog og Skærmydsler, i hvilke han deeltog, bleve udmalede paa forskjellig Maade, Sandt og Tilbigtet blandedes sammen, og det er os nu vanskeligt at skjelne det ene fra det andet. Men ligemeget, Tordensfjold fornegtede aldrig sit Navn, svigtede intet Lieblif sit Fædreland og sin Stand, og gjorde sig aldrig uærbig til sin Hæbers Stilling. Hans Uheld 1717, hans ringere Virksomhed 1718 erstattedes fuldstændigt ved hans Erobring af Marstrand og Carlsteen det paafølgende Aar, i Forening med de mange Begivenheder, saasom det naturlige Overfald i Göteborg, som dermed stode i Forbindelse, og som ere saa velskjendte, at vi ikke her behøve at opfriske dem. Kun vilde vi minde om, at Tordensfjold var den Første, som i December 1718 bragte Efterretningen om Kong Carl XII's Død til Kjøbenhavn og til Kong Frederik.

Vi have i vore tre Stizzer fremstillet Tordensfjolds Fødested og Barndoms Opholdssted, en Scene af hans Liv og endelig hans sidste Hvilested. Efter sin Hjemkomst i Efteraaret 1719 boede han i sin Gaard i Strandgaden paa Christianshavn; denne Gaard, som laa tæt ved Frederiks tydske Kirke og udmærkede sig ved sit antike Udseende og sin uregelmæssige indre Anordning, er for saa Aar siden bleven nedrevet og ombygget. Skjøndt han her førte et mauntert Liv

og deeltog i mangehaande Lyfthigheder, søtte han sig dog, efter Freden, aldrig ret lykkelig eller paa sin Plads. Strax efterat denne var bleven sluttet i Frederiksborg, tiltraadte han sin Udenlandsreise; efter et kort Besøg hos sin Broder Schoutbynacht Wessel paa Ravnsholst i Sjælland, opholdt han sig i kort Tid hos Hertugen af Augustenborg paa Als, og gjorde nogle Dage senere det skjebnevangre Bekjendskab med den falske Spiller, Oberst Stahl, i Hamborg. Det var hans Agt først at opholde sig i Tydskland og senere reise til England, navnlig for, som man sagde, at gjøre Bekjendskab med en ung Dame, hvis Skjønhed og Eftværdighed var bleven ham skildret; men han naaede ikke længere end til Hannover. Her kaldt han om Morgenen den 12te November 1720 for Oberst Stahls Kaarde, stille og uden Vidner; men et Suk gif igjennem Danmark og Norge, et Suk, som ikke endnu er hendøet. To Aar efter blev hans Lig bragt til Kjøbenhavn og nedsat i Kjøbenhavn under Holmens Kirkes Kapel, hvor det henstod indtil 1819, da Kong Frederik den Sjette lod det optage, nedlægge i en Marmorliske, der blev forfærdiget af det gamle Alterbord i den afbrændte Frue Kirke, og hedsatte i den øverste Hvalving, hvor det staaer den Dag idag.

Her under de store Vuer hviler Støvet af Juel og Tordensfjold, her i den rummelige Sal, som vi ikke betrede uden med blottet Hoved, i Stilhed og med Høielsen af Ærbødighed. Du danske Sømand — Salen har Blads til flere!

Gadescene fra Alexandria. (Efter en Skizze af Skibslæge Lütken.)